

מכתבים ארוטיים

אם אשה ואם לשני ילדים יכולה להתפנות כדי לכתוב מכתב כזה אלי, הרי מגיע לה לפנות שאפרסם אותו, למרות שהיא אומרת כמה דברים בלתי נעימים עלי, בלי מורא ובלי משוא פנים. אם גם אתם, כמוה, חושבים שאני מיותרת, אל תחששו לומר לי אני אתפרט, כמוכן, מאחר שיש לך זמן להתפנות לכתוב אלי, בבירתי האל-מונית, אולי תתפני גם, בין שאר עיסוקיך, לדאוג לכתוב שלף?

ואלה הם דבריה:
דבר אחד הייתי רוצה לדעת, לשם מה נועד מדורך? לשמש גשר לאלה הרוצים להתכתב, או להפוך את מכתב תביהם ללעג? אם נתברכת בקשרון לחיות עוקצנית כל כך, מדוע עושה את זאת דוקא במדור שאת עורכת אותו? אינני מתקנת להשתמש אי פעם בכך לשם התכתבות, כי אשה נשואה אני ואם לשני ילדים, אך מני שבוע, בקוראי את מדורך, מתמלאת אני רוגז ומרחמת בכל אלה הכותבים אליך.

האם אינך יכולה לפרסם את כל המכתבים כלשונם בלי להוסיף כל הערות משלך? מוטב שתעשי זאת, כי הצורה בה את נוהגת כלל לא יפה. את פשוט לועגת לכל מכתב, אם הוא רציני או לא, אם הוא מצנח או מורה, מקיבוצניק או תלמידה. לכל אחד ואחד את מוצאת משהו כדי לשלוח חץ. האם זו היא המטרה שנטלת לאצמך?
ואם רוצה את לדעת עוד משהו, מאו ומתמיד התייחסתי למדורך כאל מדועה של עתון יומי המתפרסמת משדכתי מסויימת. כזה הוא הרושם המתקבל מקריאת המכתבים. כי בכל מה שכותבים הצעירים הללו, המטרה היא לא התכתבות, אלא היכרות.

ועוד משהו: מדוע החליפו את תמונתך בראש המדור בקודמת את הרבה יותר נחמדה ועושה רושם לטובתך, בעוד שבנוי, אפך מורם יותר מדי ומגלה את פרצוץ ואופיך האמיתי?

★ ★ ★

ימאים בדי עגילים

את מכתבי זה הגני פותח מעל גלי הים הנועף, בשם שלושה המכנים את עצמם ימאים (1067/23) בגלל שגורל משותף ריכז אותם על אחת אניות הצי המסחרי. אין אנו ימאים המשתייכים לסוג הפירטים, עגילים על האוונטים או כתובות קעקע על חלקי גופם, ומבלים את זמנם בשתייה במועדוני לילה וזולים. לזה עוד לא הגענו.

ביקרנו ברוב חלקי העולם ומנמליו שבצענו די. לכן כותבים אנו אלייך, שתעזרי לנו למצוא שלוש נערות ש תקרנה אותנו למדינה ברחבי הימים. רצוי שהננות התינה קיבוצניות מסביבות חיפה, או מחיפה עצמה. הגנו בחורים צעירים שמראנו החיצוני אינו מבייש את ימאי ישראל בת צויות. גילנו המשותף ששים ושש. ילידי הארץ, בוגרי בית-ספר ימי. הבנות אשר תסכמנה להתכתב אתנו צריכות להיות בעלות אופי יציב, כי בנות ללא אופי מסתובבות למכביר בכל חלקי העולם.

★ ★ ★

דווקא לא רעה

(1067/24) רוצה שאומר עליה שהיא דווקא לא רעה, טוב, אמרתי. אבל זה לא סימן שאני חושבת כך. תארו לכם שהיא בת 17, תלמידת תיכון ורוצה להתכתב עם סטודנט גבוה, נחמד ותל-אביבי כבן 18-20.

★ ★ ★

נברוטיות דיכית

דעי לך ש(1067/25) הוא בוגר אוניברסיטה, ולכן היה זה רק טבעי מצדו לכתוב מכתב כשלו. הוא רוצה להתכתב עם נערה בת 18-21, שתהיה רצינית, אבל יחד עם זאת בעלת חוש הומור. אחת שהרוקנול והקאליפסו זרים לרוחה ולרואי, והמתייחסת למכתבים המתפרסמים במדור זה של רותי כאל מכתבים מספיים ובנאליים, הגובלים לעתים עם נברוטיות דיכית ב-99% מהמקרים.

את עצמו, אני מבינה, הוא מייחס לאחוז ה-100. אגב, הוא רוצה שתהיי גם בעלת זיקה למדע, לומדת או שואפת לקראת לימודים אקדמיים.

בילוי הוא רק שליש מגילו של ראש הממשלה, אך לעומת זאת הוא גבוה ב-10 ס"מ מנאפוליאון, אך לא גדול ממנו.

★ ★ ★

★ ★ ★

באך בונצואלה

אני חושבת שאם אחליט פעם לנסוע לקאראקאס, הנצרי אלה, לא תהינה לי בעיות — יש לי שם מושבה כל כך גדולה אליה הצטרפו השבוע גם שתי ישראליות (1067/26), שאינני יודעת בדיוק מה הן עושות שם ולמה. אבל הן חוזרות בעוד ארבעה חודשים.

עד אז הן רוצות להתכתב עם שני בחורים ישראלים אהובי טיול וכיף, בני 18-23. הן רוצות שיספרו להן הכל אודות ישראל במכתביהם. וכמוכן — תמונות. הן חובבות את באך וביזה, טיולים וכן קריאת מה שהן מכנות בשם ספר טוב.

הן ראו משום מה להוסיף, בי.ב.ב. שהן עדיין לא

התקלקלו בחצוצאלה. למה, תמהני, הן יכולות להתחזק?

★ ★ ★

דן בן אמוץ אומר

(1067/27)

בידענו את תרומתך הגדולה, ההקרבה האישית מעל לצו החובה ומלחמת הקרש הנואשת, המתגלגלת עלייך במדורך למען פריקת עול כבלי-חושים-מחומרים (תרתי משמע. לשון הומור והימור) ולמען מקוריות קורנת אור במגוונות הצברית המתחדשת, הגנו סוגים אלה. אגא, צרטינו לרשימת מועמדיך הפוטנציאליים.

... מה אנו מחפשים — איננו יודעים. אף על פי כן, נמאסו עלינו כל הסאגאניות למיניהן, כל הדמויות האלוהיות אשר לא גוף ולא דמות הגוף — שלא לדבר על נשמה — להן. שבענו מסשפתיים אדמדמות ולזות שנים מפורכטי חידורן...

דן בן-אמוץ טוען שהוא יודע את מקומה של האשה בחברה המודרנית, ואפילו בלילה. לכשעצמי אסתפק אם מצא את הנערה שתעזור לי למצוא את עצמי, ולא איכפת

נערת השבוע

יש לה ראש בלונדי וצמה גינינית ואל תשאלו אותי איך זה, וגם אותה לא, משום שהיא תאמר לכם שזה דווקא טבעי. חוץ מזה שטה רחל ספר. היא עוד בת 23, גונת עם כל הכרזך בדבר, ונוטה את זה משום מה בבאר-שבע.

כשפעם שבוע היא חזלה להיות גונת, תוכלו למצוא אותה בתל-אביב, אבל לא בכסית. אם כבר תמצאו אותה, היא תספר לכם איך שלמדה בבית ספר בחדרה יחד עם דני זיידל, ואיך שפעם בכתה ו קיבלה דני טיירה מהחורה וחושט לו את הלחי השנייה. האיש מוצרת לא אמר לו אז שום דבר, בעצם, גם היום לא.

למה הגננות והמורות, בוכות שהמשכורת לא מספיקה להן, איני יודעת, אם אפשר לחסוך כסף לנטיעה לחוץ-לארץ, כפי שעשתה רחל. ישנו הכסף וישנו חוץ-לארץ, חסר רק בן-זוג.

לי אם ביום או בלילה. כמוכן שאעדיף אם תעשה זאת במשך כל היממה. אך ידוע לי שדבר זה דורש כושר הסי-גלות לשינוי אור ואורלוגין — תנאים שאינם בנמצא במקומות כשלונו. בקצרה: דורשה מראה השונה בתכלית שינוי ממראות רגילות. עליה להיות אף נחונה בקרני אטום ורנטגן, אשר יתדרו אל תוך צוקי לבבי...

המראה שבידי מראה קלסטר עייף, מאובק באבק סוסות גנביות, וצבעו אמור כעכברי שדות פלשת. עיניים אסקטיס-סיות, חסרות הילת צנחנים ווהר סטודנטים לרפואה, גיבסות מתוך ערפל קרניה של המראה. והמראה רוטטת בידי כמחפשת את שבריה, את החומר אשר יאחה שנית... (1067/27) שלח, בשם אלוהים, מהר את כתובתך, לפני שאוצף מכתבים למכביר בשבילך.

★ ★ ★

חשבתם פעם על אסנות קניית החתונות נתקלתי בה רבות בעת האחרונה. ימי הולדת. פורים. ימי שנה למיניח. חנוכות בית. והגעתי למסקנות אשר, אני מקחה, תהינה שימושיות גם לכם.

לנערה או אשה מנוערת אני נוהגת, בדרך כלל, לקנות מערכת קסנה של כלי איפור. לחתיכה יפה וגאה — סיגר מטבח חמוד, ספר ביטול או כתבי ברל. כפתורי שרזולים מחודדים לבחור המתהלך בבגדי חאקי, מקסרת לאחד שאינו מעשן, ספר שירים דק ורב רושם לאחד שעבר לבית מחוץ לעיר והמנסה לטפח גינה. ספר השירים מכלי שמות של כל מיני פרחים או צמחים ידועים. כיצד לרכוש ידידים והשפעה בחברה לאדם שנימוסיו חס ללא דופי; תקליט אר-דינג של הפונות לבאך בביצועו של אלברט שמויצר, לאחד חאוב

רק תקליטי רוקנרול ושידים פופולאריים. ספר על אסטרטגיה צבאית לאחד הידוע כמשתמש מובהק, ורומן-משתרות סוסות דמעות לבחור קסוח; ספר על כיצד להיות מזכירה טובה לאחת שלבעלה יש כזו, ומספחת תחרים עדינה לאמנית בוהמית.

★ ★ ★

עלזים, רציניים, והעיקר...

הן עליונות וכולם אומרים שהן כלל לא מכוונות והן שביעיסטיות תל-אביביות (1067/28). ווו, סבורות הן, סיבה מספקת לרצות להתחדד אל שני סטודנטים הלומדים בכל ימות השבוע בטכניון או בירושלים, והבאים לסופי שבוע תל-אביבה. הם צריכים להיות, סלחו לי על הביטוי, עליונים ורציניים כאחד, והעיקר... שידעו לכיף. ומה שיותר חשוב שיהיו אמיצים ובעלי דם ויצרפו את תמונותיהם.

★ ★ ★

אנושי, פחות או יותר

כל בנות כתרו נמאסו על (1067/29) בן הדג, משום שהן "לא יודעות דבר, חוץ מלימודים כמוכן. אינני יכול למצוא שפה משותפת אתן." הוא אוהב מוסיקה, ריקודים, קריאה, צילום, ויכוחים, ובכלל — כל נושא. והוא רוצה להתכתב עם נערה כבת 16-17. עם פרצוף אנושי. הוא מבטיח לה שקומתו בינונית ושלא יאכזב אותה. אם אתה באמת כל כך נפלא כמו שאתה רוצה להישמע ממכתבך, מה אתה רישה במדור שלי? כתוב אל לילי; היא הממונה על הבדיחות אצלנו.

★ ★ ★

לא פרצוף בוכתי

(1067/30) רוצה אותך נאה, אך לא עם שפם מהודר או פרצוף בוכתי. היא רוצה אותך חברותי, טוב-לב, רציני, מעמיק ויודע לחיך. היא בת 20, חנינית, שונאת גורא בילויים סלוניים, מעדיפה בילויים בחברה מצומצמת. למה אתה מתכה?

טפשעשרה על סרטי השבוע

מה עשיתי אתמול ערביז אל תשאלו. סתם קילקלתי לי ערב. הכל בגלל איציק. הוא סחב אותי לחן. איהו סרט על המערב הפרוע, הדוקרב הגורלי, או משהו כזה. עם קירק דוגלאס ובורט לנקאסטר. החמור הזה יודע שאני שונאת סרטים כאלה. אני שואלת אותך, מה יש לראות בסרט כזה? יריות, מכות, מנהלים וטובים והמון הרוגים. וכשיש אפילו רומאן באמצע, זה לא מעניין. כי הבחורות בסרטים האלה תמיד לובשות שמלות של המאה שעברה, לא ב' מודה, ואי-אפשר אפילו לראות איזו שמלה או תסרוקת מעניינת. תמיד אחת מהן מסתובבת בבית-המרוח וחושבים שהיא מושחתת, אבל בסוף מתברר שהיא לא.

על מה הסרט הזה? אל תשאלו אותי. אני לא יודעת. ישבתי כל הזמן ורתחתתי. הרגיו אותי שהוא לא שואל אותי וקונה כרטיסים מראש לאן שמתחשק לו. לא נתתי לו לחבק אותי. שידע לו.

אני אוהבת סרטים כמו פייטון פלייס למשל. המון בעיות, המון אהבה, שמלות נחמדות. קראתי גם את הספר. יש שם המון נבזיות. אבל את זה אי-אפשר להכניס לסרט. יש שם אפילו בעייה כזאת על הנוער האמריקאי, זה שהם מתנשקים במסיבות וזה... והמון פעמים אומרים שם את המילה "מיין". פעם ראשונה שאני שומעת את זה בסרט אמריקאי. מין מין מין. לנה טורנר היא שמה אמא של נערה בת 15. היא עוד די יפה, את יודעת... הגוף שלה כבר לא כל כך, אבל הפנים! טוב, אני יודעת לפעמים את הביקורת בעתונים, בכל זאת... והיא לובשת שם שמלה אחת נחמדה גורא, כותי בדי קלוש עם סרט אדום.

יש שם אחת שהאבא חורג שלה אונס אותה והרופא עושה לה הפלה, וכשהיא הורגת אותו, הוא מספר במשפט למה — לא הרופא, האבא. את לא מבינה מה שמדברים אלייך? היא לא רצחה את הרופא, את האבא. ויש שם אחד שקשור כל הזמן לסינור של האמא שלו והוא פוחד ממנה גורא, או כשמכריזים על המלחמה העולמית השנייה, הוא קם ומתגייס לצנחנים והוא חוזר גיבור גורא. והבת של לנה טורנר רוצה לכתוב ספרים. גם לי אמרו פעם שכדאי לי להעלות בכתב את מה שאני חושבת. אחד, במסיבה בכריסטמס.

מה שאני לא מבינה, זה מדוע, אם הכל מתרחש שם לפני המלחמה העולמית השנייה ובזמן המלחמה העולמית השנייה, השמלות הן כמו שעששיו במודה? או הלכו עם שמלות קצרות גועליות וריפוד בכתפיים, ולא היתה תסרוקת בגנה כמו שיש ללנה טורנר. יש לי גורא עין לדברים כאלה, בחיי, כשאני קוראת לפעמים את הביקורת בעתונים, אני אומרת לעצמי לא פעם שגם אני יכולה לכתוב ביקורות על סרטים. כל אחד יכול לכתוב ביקורת על סרטים.

ציפור קסנה לחשה לי...

ידידי אורי סלע מצא שם חדש לדן אלמגור: דן אלגמור... .אם במועדון חתיאטרון שרים קאליפסו, כי אני שלא אשיר שירים כאלה? טוען ישראל יצחקי, המתגעגע חורה סאריסה... . בקרוב תוקם תחנת גיוס לחתיכות ברזל בשביל לגייס אותן לקורס דיליות מיוחד באל-על, אם לא תמצאה עשר החתיכות שתבואנה מרצונן הטוב. מסתבר שהאוסף האחרון הצטיין אולי באינסלקס, אך לא כל כך בהופעה. יש לי הרושם, שכל החתיכות שנכשלו עד עתה, תוכלנה להתקבל כמו כלום.